

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การมัธยมศึกษา เป็นระดับการศึกษาที่สำคัญที่สุด เพราะบุคคลที่จะมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้ตรงตามความต้องการของประเทศชาติ จะต้องผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเสียก่อน บุคคลที่ได้รับการศึกษาในระดับนี้เป็นอย่างใด จะมีพื้นฐานความรู้เพียงพอที่จะประกอบอาชีพเป็นแรงงานระดับกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือศึกษาต่อเพื่อเป็นแรงงานระดับสูงต่อไป บุคคลเหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นการให้การศึกษาคือแก่นของเมืองจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกประเทศจะต้องคำนึงถึง ดังที่ ยีน โทมัส (Jean Thomas) กล่าวว่า ไม่มีสิ่งใดที่จำเป็นสำหรับประเทศชาติยิ่งไปกว่าการให้การศึกษาคือ¹

ประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาและยอมรับว่าการศึกษามีความสำคัญเหมือนการลงทุนชนิดหนึ่ง เมื่อถือว่าการศึกษาคือการลงทุนชนิดหนึ่งแล้ว โรงเรียนควรจะคำนึงถึงผลได้ผลเสียของการลงทุน ต้องพยายามผลิตคนให้มีคุณภาพสูงทั้งในด้านสติปัญญา กำลังกาย ศีลธรรมจรรยา และความสามารถทางเศรษฐกิจ ตลอดจนคุณสมบัติอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพของประเทศ และพยายามขจัดความสูญเปล่าทางการศึกษาต่าง ๆ ให้หมดไป ความสูญเปล่านั้นได้แก่การสร้างอาคารเรียนหรือโรงงานไว้แล้วไม่ใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า มีครู-อาจารย์แต่ไม่ได้สอนหรือสอนไม่เต็มความสามารถ ครู-อาจารย์ลาหยุดบ่อย ๆ นักเรียนขาดเรียนมาก วิธีสอนไม่มีประสิทธิภาพไม่ใช้วิธีการสอนและอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย เป็นต้น

¹Jean Thomas; Teachers for the Schools of Tomorrow

การลงทุนในระดับมัธยมศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนไปใช้ในการพัฒนาประเทศนั้น จะได้ผลคุ้มค่าเพียงใด ขึ้นอยู่กับการบริหารงานในโรงเรียนมัธยมศึกษา เนื่องจากโรงเรียน มีหน้าที่ในการให้การศึกษาแก่บุคคลดังที่ Lester W. Anderson กล่าวไว้ว่าหน้าที่สำคัญของ โรงเรียนคือการให้การศึกษาแก่นักเรียน การที่โรงเรียนจะกระทำหน้าที่ดังกล่าวให้สำเร็จ ลงได้จำเป็นจะต้องมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น อาคารสถานที่ สนาม ห้องเฉพาะวิชา อุปกรณ์การสอนและอื่น ๆ ทั่ว ๆ ไป มีครู-อาจารย์ดี มีเครื่องมือเครื่องใช้เพียงพอ และได้รับความสนใจและสนับสนุนจากชุมชน¹

เนื่องจากโรงเรียนเป็นแหล่งวิชาการขั้นมูลฐาน วิชาการจึงนับว่าเป็นส่วนที่สำคัญ ที่สุด เป็นหัวใจในกิจการทั้งหมดของโรงเรียนมีความสำคัญเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ เมื่อพิจารณาจากหลักสูตรแล้วจะเห็นว่า หลักสูตร มัธยมศึกษาสายสามัญทั้งตอนต้นและตอนปลายเน้นหนักในเรื่องวิชาการ²

การจัดการศึกษาทุกระดับถือว่างานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุด เพราะ วิชาการจะช่วยพัฒนาสติปัญญา ความนึกคิดของผู้เรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหา ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของตน ประกอบกับงานบริหารวิชาการยังเป็นหัวใจของโรงเรียน และที่สำคัญที่สุด ได้แก่ การจัดโปรแกรมการเรียนการสอน และการปฏิบัติตามโปรแกรม การสอนนั้น การบริหารวิชาการจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน ดังที่ สุกใจ เหล่าสุนทร กล่าวสนับสนุนไว้ว่างานวิชาการ เป็นหัวใจของหน่วยงานทางการศึกษา งานวิชาการจึง

¹ Lester W. Anderson, Lauren Van Dyke, Secondary School Administration (Boston : Moughton Co, 1963), p.25.

² กอ สวัสดิพานิชย์, "การมัธยมศึกษาในประเทศไทย," ประมวลบทความ การวางแผนการศึกษา และการพัฒนากำลังคน, รวบรวมและจัดพิมพ์โดยกิมเลี้ยง สุวรรณประทีป (พระนคร : สามมิตร, 2511), หน้า 180.

สำคัญเป็นอันดับแรก สถาบันจะดีหรือเลวขึ้นอยู่กับฝ่ายวิชาการ ถ้าฝ่ายวิชาการอ่อน ฝ่ายอื่นก็อ่อนตาม¹

จากรายงานการประชุมสัมมนา ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา เมื่อเดือนพฤษภาคม 2522 ของกรมสามัญศึกษา พบปัญหาต่าง ๆ หลายด้าน เช่น ปัญหาคนบุคลากร ครู และหัวหน้าหมวดวิชาขาดประสิทธิภาพในการทำงาน ครูสอนไม่ตรงกับวิชาที่ตนถนัด การบรรจุแต่งตั้งครูล่าช้า ขาดครูส่งเสริมการเรียนการสอน ต้องใช้ครูปฏิบัติการทำหน้าที่แทนและการอบรมครูในช่วงระหว่างโรงเรียนเปิด ทำให้โรงเรียนขาดครูสอน ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร โครงการสอน ประมวลการสอนและคู่มือครู ครูสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลักแต่เพียงอย่างเดียว โรงเรียนไม่สามารถปฏิบัติตามหลักสูตรได้ในบางเรื่อง เช่นการใช้สถานประกอบการในวิชาการงานและอาชีพ ปัญหาเรื่องการสอน ครูไม่ปรับปรุงวิธีสอน การใช้อุปกรณ์ สอนไม่เต็มเวลา เต็มหลักสูตร ครูสอนแล้วไม่ติดตามผลงาน และครูขาดเทคนิคในการสอนใหม่ ๆ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล การเรียนการสอน ครูขาดความรู้ในวิธีการวัดผล ข้อมูลที่ได้จากการวัดผลของครูบางคนไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เช่นคะแนนเก็บขาดอัตราส่วนและข้อสอบยังไม่มีคุณภาพดีพอ ปัญหาเกี่ยวกับการแนะแนว โรงเรียนบางแห่งไม่มีอัตราแนะแนว บางแห่งมีอัตราแต่ไม่มีตัวบุคคล ครูแนะแนวไม่มีโครงการในการปฏิบัติงานที่แน่นอน ขาดสถานที่และอุปกรณ์แนะแนว ผู้บริหารไม่สามารถส่งเสริมแนะแนวได้เต็มที่ ปัญหาเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนบางแห่งขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน ครูใช้อุปกรณ์ไม่เป็นขาดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ โรงเรียนไม่มีแผนการใช้อุปกรณ์ร่วมกันและขาดที่เก็บอุปกรณ์โดยเฉพาะ²

นอกจากนั้นมีรายงานการประชุมสัมมนาปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบปัญหาดังนี้ คือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรตั้งไว้เกินความจริง แต่

¹สุกิจ เหล้าสุนทร, หลักการบริหารโรงเรียนด้านวิชาการ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บรรพการ, 2505), หน้า 5.

²กระทรวงศึกษาธิการ, เอกสารประกอบการอบรมสัมมนา ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมระดับสูง, (กรุงเทพฯมหานคร : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2522), หน้า 165.

ถ้ามองให้ลึกถึงการปฏิบัติทำได้ยาก หลักสูตรจะต้องจับในตัวของมันเอง แต่เมื่อปฏิบัติไม่
สามารถทำได้ หลักสูตร ม.ปลายแคบเกินไป เราไม่สามารถจัดแผนการเรียนให้สนอง
ความต้องการของนักเรียน หรือท้องถิ่นอันเนื่องมาจากปัญหาความพร้อมของอาคาร
อุปกรณ์การเรียน รวมทั้งครู

ตารางสอนบางวิชาที่ต้องจัดให้มี 2 คาบ แต่ก็ไม่สามารถจัดได้ หรือจัด
ได้จะทำให้วิชาอื่นไม่เหมาะสม

บุคลากรขาดแคลนวิชาชีพ แต่เกินในวิชาสามัญและในบางหมวดวิชาครู เกิน
แต่ไปขาดในอีกหมวดหนึ่ง ทำให้เหมือนกับขาดบุคลากร ครูมีความสามารถต่ำและไม่
มีความตั้งใจในการทำงานเท่าที่ควร ความรับผิดชอบของครูไม่มีทำให้จุดมุ่งหมายของ
การเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมาย หนังสือเรียนผลิตไม่ทัน มีข้อความที่ผิดพลาดมาก
อุปกรณ์และวัสดุการศึกษาที่กรมจัดให้โดยมากล่าช้าและมีคุณภาพต่ำ¹

เนื่องจากในปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีมีบทบาทมากในด้านการศึกษาเปลี่ยนแปลง
ทั้งด้านสังคมแนวความคิด และค่านิยมของคนไทยได้เปลี่ยนแปลงไป หลักสูตรที่ดี
และเหมาะสมควรจะได้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจะเห็นได้
จากข้อเขียนของสวัสดิ์ สุวรรณอักษร กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ม.ศ. ปลาย
พ.ศ. 2503 และ 2518 มาเป็นหลักสูตร ม.ปลาย พ.ศ. 2524 เพราะต้องปรับให้
สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 และปรับให้สอดคล้องกับสภาพความ
เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ
หากไม่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแล้ว บรรดานักการศึกษาและนักพัฒนาหลักสูตรทั้งปวง
ต่างเห็นพ้องต้องกันว่าเยาวชนของชาติจะประสบปัญหามากมายประการ เช่น ปัญหาการ
ว่างงาน ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งปัญหาความมั่นคง
ของชาติด้วย²

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, เอกสารประกอบการอบรมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษาระดับสูง, (กรุงเทพมหานคร : จงเจริญการพิมพ์ 2526), หน้า 222-223.

² สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, "เด็กจบ ม.ปลาย จะทำอะไร," สารพัฒนาหลักสูตร
3 (ธันวาคม 2524) : 35.

เมื่อเป็นเช่นนี้ก่อนที่กระทรวงศึกษาธิการจะเริ่มใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายภายในกำหนดเวลาและเงื่อนไขของประกาศกระทรวง เรื่องกำหนดการเปลี่ยนระบบชั้นเรียนและการใช้หลักสูตรใหม่ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบทั้งนี้เพื่อที่จะได้ช่วยกันพิจารณาเตรียมการหาแนวทางการปฏิบัติในอันที่จะเกิดการประสานสอดคล้องระหว่างหน่วยทั้งหลายอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเตรียมกำลังคน เตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียน เตรียมสร้างความเข้าใจชัดเจนให้แก่คณะครู-อาจารย์ และผู้ปฏิบัติงานในระดับโรงเรียน เตรียมสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียนและผู้ปกครองตลอดจนประชาชนทุกระดับ¹

การเตรียมการสำหรับหลักสูตร ม.ปลาย 2524 นั้นมีจำกัด ดังจะเห็นได้จากที่ ดร. เรือง เจริญชัย ได้กล่าวว่า หลักสูตร ม.ปลาย 2524 นี้เมื่อร่างเสร็จก็เร่งทำเอกสารหลักสูตรต่าง ๆ แล้วก็นำไปประกาศใช้เลย เวลาที่จะเตรียมครูโดยการฝึกหัดครูแบบ Pre - Service ก็ทำไม่ได้ ต้องอาศัยวิธีฝึกอบรมครูประจำการแทน ในการอบรมครูประจำการนั้น เนื่องจากครูเรามีจำนวนจำกัดเหลือเกิน จึงไม่สามารถอบรมได้ทั่วถึง เรื่องการเตรียมครูจึงเป็นปัญหาหนึ่ง²

นับได้ว่างานด้านวิชาการมีความสำคัญ มีบทบาทส่งเสริมให้การศึกษาที่มีคุณภาพ เพราะวิชาการนั้นเป็นผลประโยชน์ที่เด็กจะได้รับและนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ แต่จากผลการวิจัยปรากฏว่าผู้บริหารการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ได้เอาใจใส่ในงานวิชาการเท่าที่ควร ดังผลการวิจัยของ จิระ สิทธิ ปรากฏว่า งานบริหารด้านวิชาการยังมีน้อย โดยกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มประชาชนให้ความสำคัญงานด้านวิชาการเป็นอันดับ 4 โดยเรียงลำดับหนึ่งถึงอันดับสุดท้าย ดังนี้ งานบริหารธุรการ งานบริหารบุคคล

¹ลีปนนต์ เกตุทัต, "คำกล่าวเปิดประชุมในการประชุมเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524," สารพัฒนาหลักสูตร ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กันยายน 2523) : 2.

²วารุณี ชนวรานิซ, "สัมภาษณ์. หลักสูตร 2524 ในทรรศนะ ดร. เรือง เจริญชัย รองอธิบดีกรมสามัญศึกษา," สารพัฒนาหลักสูตร 3(ธันวาคม 2524) : 8-14

งานบริหารกิจการนักเรียน งานบริหารวิชาการ และงานบริหารด้านความสัมพันธ์กับ
ชุมชน¹

จากเหตุผลและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในปัญหาการบริหาร
งานวิชาการ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 ตามทัศนะของผู้บริหาร
โรงเรียนและผู้นำหลักสูตรไปปฏิบัติของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา
จะเป็นอย่างไร เพื่อที่ผลของการวิจัยครั้งนี้จะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการ-
บริหารงานวิชาการตามหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และเป็นการพัฒนางานวิชาการให้เจริญ
ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะใช้เพียง 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ผู้ทำ
หน้าที่บริหารสูงสุดในโรงเรียน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ อาจารย์ใหญ่ และ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ กลุ่มหนึ่ง กับหัวหน้าหมวดวิชา ซึ่งทำหน้าที่บริหารงาน
วิชาการ รวมทั้งสิ้น 6 กลุ่มวิชา โดยแบ่งตามโครงสร้างของหลักสูตร คือ กลุ่มภาษา
กลุ่มสังคมศึกษา กลุ่มพลานามัย กลุ่มคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ กลุ่มศิลปกรรม กลุ่ม
วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ เป็นประชากรอีกกลุ่มหนึ่ง

¹จิระ ลิทธิ, "งานบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในเขต 12" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), บทคัดย่อหน้า จ.

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักการที่ครอบคลุมถึงลักษณะการบริหารงานวิชาการ 12 ประการ คือ

- 2.1 กระบวนการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
- 2.2 หลักสูตรและเอกสารการใช้หลักสูตร
- 2.3 การจัดตารางสอน
- 2.4 วิธีสอน
- 2.5 การกำหนดและมอบหมายให้ครู-อาจารย์ปฏิบัติงานวิชาการ
- 2.6 การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน
- 2.7 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 2.8 การใช้สื่อการสอนและแหล่งทรัพยากรในห้องเรียน
- 2.9 การจัดบริการของห้องสมุด
- 2.10 การจัดอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 2.11 การจัดบริการแนะแนว
- 2.12 การประเมินผลงานวิชาการของโรงเรียน

ขอบจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะพิจารณาแต่เพียงโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง ดังกักรมสามัญศึกษา เฉพาะโรงเรียนที่เปิดสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) เท่านั้น

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

ผู้บริหารโรงเรียน

หมายถึงอาจารย์ใหญ่ หรือ ผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

หัวหน้าหมวดวิชา

หมายถึงบุคคลที่ปฏิบัติงานในทางบริหารงานวิชาการ ใน 6 กลุ่มวิชา ซึ่งได้แก่ กลุ่มภาษา กลุ่มสังคมศึกษา กลุ่มพลานามัย กลุ่มคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ กลุ่มศิลปกรรม

การบริหารงานวิชาการ หมายถึงการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน
ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการสอนของครู
ให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพมากที่สุด

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

หมายถึงหลักสูตรหลังหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
เน้นการเลือกกลุ่มวิชาตามความถนัด ความสามารถ
และความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์
สามารถนำไปปฏิบัติ และประกอบอาชีพได้จริง
หรือ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น
กลุ่มวิชา หมายถึงกลุ่มวิชาตามโครงสร้างของหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งมี
6 กลุ่มวิชาได้แก่ กลุ่มภาษา กลุ่มสังคมศึกษา
กลุ่มพลานามัย กลุ่มคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์
กลุ่มศิลปกรรม กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ

ประโยชน์ของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะให้ประโยชน์ ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาและหัวหน้าหมวดวิชา เข้าใจถึง
ปัญหาต่าง ๆ ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง สังกัด
กรมสามัญศึกษา
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขการบริหารงานวิชาการตาม
หลักสูตร ให้มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อประโยชน์ในการให้ผู้มีหน้าที่ปรับปรุงหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย
นำไปใช้ในการพิจารณาเพื่อการปรับปรุงในอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยบุคลากรต่อไปนี้ คือ

1. กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ อาจารย์ใหญ่ และผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการทุกคน จากโรงเรียนทั้งหมด 99 โรงเรียน และสุ่มมาได้จำนวน 50 โรงเรียน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คิดเป็นร้อยละ 50.50 ได้จำนวนผู้บริหารทั้งสิ้น 100 คน
2. กลุ่มหัวหน้าหมวดวิชาซึ่งบริหารงานวิชาการ ได้แก่ หัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ ใน 6 กลุ่มวิชา ตามโครงสร้างของหลักสูตรในโรงเรียนที่สุ่มผู้บริหารได้ทุกคน ทั้ง 50 โรงเรียน
3. กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 10 โรงเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยการสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1

สร้างแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างเพื่อใช้สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 10 โรงเรียน

ชุดที่ 2

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ลักษณะคำถามที่ใช้เป็นแบบสอบถามกำหนดให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 แบบมาตราส่วนประเมินค่า

การสร้างแบบสอบถามได้มาจากการศึกษาเอกสาร บทความ ตำรา และ การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

1. นำแบบสอบถามฉบับที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเนื้อหา ภาษาที่ใช้ เพื่อปรับปรุงแก้ไข

2. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 40 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดวิชา หลังจากที่ได้รับคำตอบแล้วให้นำผลไปหาความเที่ยงของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามนั้นมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรดังกล่าวต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ในแบบสอบถามชุดที่ 1 ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และรวบรวมข้อมูลเอง ส่วนชุดที่ 2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชาในโรงเรียนที่ผู้วิจัยได้ทางไปรษณีย์และด้วยตนเอง โดยขอให้ส่งแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์ หรือผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. จากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยเสนอข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างด้วยการอธิบายเป็นความเรียง และการหาการอยุ่ละ

2. จากแบบสอบถามซึ่งมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่และการอยุ่ละ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 จะใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ลำดับขั้นในการ เสนอรายงานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ลำดับขั้นตอนในการ เสนอรายงานการวิจัยไว้ ดังนี้

บทที่ 1 ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อจำกัดของการวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นในการ เสนอรายงานการวิจัย

บทที่ 2 เสนอเอกสารวรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกล่าวถึง หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา โครงสร้างของหลักสูตร ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 เสนอวิธีการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งประกอบด้วย
วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์
ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 เสนอสรุปผลการวิจัย การอภิปรายและขอเสนอแนะ ตลอดจน
ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ภาคผนวก ประกอบด้วยหนังสือจดหมายขอความร่วมมือในการวิจัย แบบสอบถาม
เพื่อการวิจัยและประวัติการศึกษาของผู้วิจัย